

Миротворчість: Божа мудрість у вирішенні конфліктів.

Відеолекція 18: Вільне прощення

Браян Де Кук

Знову радий вітати вас на нашому курсі «Миротворчість: Божа мудрість у вирішенні конфліктів». Як ви пам'ятаєте, трикутник примирення має три сторони - протистояння в любові, смиренне сповідання і вільне прощення. У цій лекції ми продовжимо обговорення останньої частини цього трикутника: «вільне прощення».

Гріх був визнаний і викритий, в ньому сповідалися. Тепер є можливість пробачити тих, хто сповідався нам. Усім нам, як послідовникам Ісуса Христа, завжди необхідно пам'ятати, що прощення - це повеління від Бога, а не можливість вибору.

У Євангелії від Луки, розділ 17:3-4, ми читаємо: «Зважайте на себе! Коли згрішить твій брат, — докори йому, а коли покається, — прости йому. І якщо сім разів на день згрішить проти тебе і сім разів [на день] звернеться до тебе, кажучи: Каюся! — прости йому».

Раніше, ми з вами читали з 18 розділу Євангелії від Матвія притчу про пошук загубленої вівці та слова нашого Господа, коли Він говорив про образи та презирство до інших людей. Далі, в цьому ж розділі є розповідь про важливе питання Петра. Він вислухав слова нашого Господа, а потім приходить до Ісуса і каже: «Господи, якщо згрішить мій брат проти мене, чи маю йому прощати до семи разів? Відповів йому Ісус: Не кажу тобі до семи разів, але до сімдесяти разів по сім» (Євангелія від Матвія 18:21-22).

Мотивація прощати наших кривдників у розпал конфлікту ґрунтується на тому, як Отець Небесний обійшовся з нами в Ісусі Христі, а не на тому, чи заслуговують на вибачення люди, які визнали свій гріх перед нами. У посланні до Ефесян 4:32 говориться: «Будьте ж добрими один до одного, милосердними, прощаючи одне одному, як і Бог через Христа вам простив!»

Чи замислювалися ви коли-небудь про те, що ми не заслуговуємо на прощення нашого Небесного Отця і що ніколи не зможемо заслужити Його прощення? Ми прощені виключно завдяки тому, що з Божою благодаті Ісус Христос зробив для нас. Уявіть собі, що було б, якби Отець Небесний сказав, що ми повинні досягти висот усіх Його стандартів, перш ніж зможемо заслужити Його прощення? Жоден із нас не зміг би бути прощений! Бог прощає нас вільно, за Своєю милістю до нас і завдяки вірі в жертву Ісуса Христа. І Він просить нас прощати інших, так само як Він пробачив нам.

Це може бути непросто зробити в самий розпал конфлікту, тому що ми всім серцем переживаємо образу. Ми знаходимо собі виправдання, коли відмовляємося прощати. Однак сила прощати походить не від того, що ми думаємо, не від того, що інша сторона заслуговує на це, або що вона варта цього, або що вона зробила те, що, на нашу думку, повинна була зробити, щоб отримати прощення. Сила прощати впливає з наших стосунків з Ісусом Христом. Саме тому звернення до принципів дії мирного вогню в розпал конфлікту має величезне значення. Саме тому ваші стосунки з Ісусом Христом, засновані на постійній надії на Нього, є запорукою того, що ви зможете правильно пройти через конфлікт і у вашому серці пануватиме мир Божий. Усе це відбудеться завдяки дії сили, що перетворює вас, сили, яку може дати тільки Господь.

У Посланні до Галатів 2:20 говориться: «Я розп'ятий разом з Христом. І живу вже не я, а Христос живе в мені. А що тепер живу в тілі, то живу вірою в Божого Сина, Який полюбив мене й віддав Себе за мене».

Христос живе у вас, а значить Його сила прощати також живе у вас. Той самий Дух, Який воскресив Ісуса Христа з мертвих, живе у вас і в мені, і в кожному послідовнику Ісуса Христа. Сила прощати виходить із цих стосунків, а не з того, чи заслуговують ті, з ким ми конфліктуємо, на наше прощення.

У Євангелії від Луки 23:34 записані слова Ісуса Христа. Звертаючись до Бога - Отця, Він сказав: «Отче, прости їм, бо вони не знають, що роблять!» Він сказав це, висячи на хресті. Він пробачив нам, коли ми

були Його ворогами, коли всі Його друзі залишили Його. Він пробачив і дарує це прощення нам із вами й також просить нас узяти те, що Він дав нам, і віддати це іншим.

Відмова прощати відкриває двері для духовного обману і рабства. Після того як Петро запитує Ісуса: «якщо згрішить мій брат проти мене, чи маю йому прощати до семи разів?», Христос розповідає притчу про злого слугу.

Євангелія від Матвія 18:23-35

«Тож Царство Небесне подібне до чоловіка-царя, який хотів розрахуватися зі своїми рабами. Коли почав він розраховуватися, привели до нього одного, котрий був винен десять тисяч талантів. А як той не мав чим віддати, пан наказав продати його, жінку, дітей і все, що має, і віддати борг. Тоді раб, упавши ниць, кланявся йому й благав: Потерпи ще мені — і все тобі віддам. І пан того раба, змилосердившись, відпустив його, а борг йому простив. Коли вийшов той раб, він зустрів іншого раба, який був винен йому сто динаріїв, схопив його, почав душити, проказуючи: Віддай те, що винен! А той другий раб, упавши, благав його, кажучи: Потерпи мені, я все тобі віддам. Він же не забажав і вкинув його до в'язниці, доки не віддасть борг. Побачивши, що сталося, інші раби дуже засмутилися, пішли й розповіли своєму панові про все, що трапилося. Тоді його пан покликав його та каже йому: Лукавий рабе, весь той борг я тобі простив, бо ти вблагав мене. Хіба не слід і тобі було змилосердитися над своїм співрабом, як я змилосердився над тобою? І його пан, розгнівавшись, передав його катам, доки не віддасть увесь борг. Так і Мій Отець Небесний чинитиме з вами, якщо не простите від вашого серця кожний братові своєму [його переступів]».

Христос закінчує цю притчу словами: «Так і Мій Отець Небесний чинитиме з вами, якщо не простите від вашого серця кожний братові своєму [його переступів]». Бог серйозно ставиться до Свого повеління прощати, так само як ми були прощені. За те, щоб ми отримали прощення, була заплачена найбільша ціна. Нам був даний великий подарунок: нам дана сила прощати. І коли ми відмовляємося прощати, ми відкриваємо себе для духовної в'язниці, щоб бути відданими мучителям доти, доки ми не заплатимо до останньої копійки, або доки ми не передамо Божий дар прощення тим, хто образив нас.

Тому якщо ви опинилися в конфліктній ситуації або служите людям, які пов'язані непростенням через те, що стосунки зруйновані конфліктом, у вас є величезна можливість врятувати загублену вівцю. Немає жодного послідовника Ісуса Христа, який мав би право відмовити іншому в прощенні. Ми не заслужили того, що Бог зробив для нас. Коли, завдяки нашим стосункам з Ісусом Христом, ми запалюємо мирний вогонь, Він дає нам силу прощати. Саме тоді Він звільняє бранців. Так ми здобуваємо справжню перемогу під час конфлікту.

Кен Санде також написав книгу «Чотири обіцянки прощення». Він говорить про те, що ми повинні мати на увазі, коли говоримо, що прощаємо?

Перша з цих обіцянок: я не буду зациклюватися на цьому інциденті.

Друга: я не згадуватиму більше цей інцидент і не використовуватиму його проти інших, бо коли говоримо, що прощаємо, а потім знову згадуємо цей інцидент, то насправді ми не пробачили, а все ще тримаємо свою образу в собі й згадуємо зроблене нам зло.

Третя обіцянка прощення: я не буду говорити з іншими про цей інцидент.

Четверта: я не дозволю цьому інциденту стати між нами або перешкодити розвитку наших особистих стосунків (Звісно, це можливо за умови дотримання відповідних благочестивих меж).

Отже, ми розглянули весь трикутник примирення. Гріх було викрито. Гріх було сповідано, і були вимовлені слова величезної сили: «Я згрішив проти тебе, чи пробачиш ти мене?»

Тепер ми наблизились до того місця, де мирний вогонь може загасити злий вогонь, тому що у відповідь тому, хто сповідав свій гріх, хтось скаже найсильніші слова: «Я прощаю тебе».

Хай благословить вас Господь. Побачимось наступного разу.